

የኢየሱስ ክርስቶስ
ምሳሌዎች ።

የኢየሱስ ታሪክ
የተባለው መጽሐፍ ተከታይ ።

ከብርሃነ ሕይወት መጻሕፍት ።

በግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ንጉሠ ነገሥት
ዘኢትዮጵያ በሠላሳ ሰባተኛው ዘመን መንግሥት ።

አዲስ አበባ ፲፱፻፶፱ ዓ. ም.

በፊንትራል ማተሚያ ቤት ታተመ ።

Published in cooperation with
The Committee on World Literacy
and Christian Literature
1963 Edition

**በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የሚገኙት ጥቅሶች በ፲፱፻፶፫ ዓ. ም. በግርማዊ
ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ መልካም ፈቃድና ትእዛዝ እግርኛው ታርሞ ከታተ
መው መጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱ ናቸው ።**

Illustrations by courtesy of
David C. Cook Publishing Company
Elgin, Illinois, U.S.A.

	ገጽ
መቅደም	3
፩ ፤ የዘረው ምሳሌ ።	5
፪ ፤ የእንክርዳዱ ፡ ምሳሌ ።	7
፫ ፤ የሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ ።	9
፬ ፤ ዋጋዋ ፡ እጅግ የበዛ ዕንቁ ።	11
፭ ፤ መንግሥተ ፡ ሰማያት መረብን ትመስላለች ።	13
፮ ፤ መንግሥተ ፡ ሰማያት ባለቤትን ትመስላለች ።	15
፯ ፤ መንግሥተ ሰማያት የሚገቡ እነማን ናቸው ?	17
፰ ፤ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ስለ ምን እንዳልጠሙ ።	19
፱ ፤ አዲሱና እሮጌው ።	21
፲ ፤ ሠራተኞች በወይን አትክልት ውስጥ እንደ ሠሩ ።	23
፲፩ ፤ የታማኙና የሃኬተኛው አገልጋይ ምሳሌ ።	25
፲፪ ፤ የዓመፀኛው መጋቢ ምሳሌ ።	27
፲፫ ፤ ክፉው አገልጋይ ።	29
፲፬ ፤ ባለ ጠጋው ሰውና አልዓዛር ።	31
፲፭ ፤ ሰነፉ ባለ ጠጋ ሰው ።	33
፲፮ ፤ መልካሙ ባልንጀራ ።	35
፲፯ ፤ የግብዣው ምሳሌ ።	37
፲፰ ፤ ዳግመኛ መወለድ ።	39
፲፱ ፤ አሥር ቈንጃጅት በሰርግ ።	41
፳ ፤ የመጨረሻው ፡ ፍርድ ።	43
፳፩ ፤ ስለ ብፁዓን ።	45
፳፪ ፤ በፍጥነት ታረቁ ።	48
፳፫ ፤ ጠላቶቻችሁን ውደዱ ።	50
፳፬ ፤ የጌታችን ጸሎት ።	52
፳፭ ፤ አስቀድማችሁ የአግዚአብሔርን መንግሥት ፈልጉ ።	54

መቅድም

ይህ የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌዎች የተባለው መጽሐፍ ፡ ስለ ኢየሱስ ታሪክ ከሚናገሩት ሦስት ተክታታይ የንባብ መልመጃ ጽሑፎች ሦስተኛው ነው ። የተዘጋጀውም ፡ የንባብ መልመጃ ጽሑፎቻቸውንና ፡ ከኢየሱስ ታሪክ አንደኛውንና ሁለተኛውን መጻሕፍት ፡ ማለት የኢየሱስ ልደትና አገልግሎት ፡ የኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የተባሉትን ፡ ላጠናቀቁ ጀማሪ አንባቢዎች ነው ።

የዚህ መጽሐፍ ዓላማ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገራቸውን ምሳሌዎች ቀለል ባለ መንገድ መግለጥ ሲሆን ፡ በተጨማሪም ፡ አንባቢው አራቱን ወንጌሎች ራሱ አንዲያነብ ማዘጋጀት ነው ። አንባቢው ትምህርቱን በሚከታተልበት ጊዜ ከወንጌል ጋር ያስተያይ ዘንድ ፡ በየምዕራፉ መጨረሻ ትምህርቱ የሚገኝበት ክፍል ተገልጦአል ።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የቀረቡትን የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች ለመምረጥና ለማዘጋጀት መሪ አድርጌ የተጠቀምኩበትን መጽሐፍ የደረሱትን ዶክተር ፍራንክ ሲ ላውባከን አመስግናለሁ ።

አልበርት ሲ አስትሮንግ ።

፩

የዘረው ምሳሌ ።

ኢየሱስ ብዙ ምሳሌዎች ተናገረ ። እነዚህን ምሳሌዎች ለደቀ መዛሙር ቱና ስዙሪያው ለተሰበሰቡት ሰዎች ነገራቸው ። የነገራቸውም ምሳሌዎች ሁሉ አጫጭሮች ናቸው ። ይህ መጽሐፍ ፡ ኢየሱስ ከተናገራቸው ምሳሌዎች አንዳንዶቹን ይዞአል ።

ይህ የመጀመሪያው ምሳሌ ዘርን ሊዘራ ስለ ወጣ ገበሬ ነው ። ገበሬው አንድ ከረጢት ሙሉ ዘር ይዞ ሊዘራ ወጣ ። ነገር ግን የዘራው ዘር ሁሉ በታረሰው መሬት ላይ አልወደቀም ። አንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ ። በመንገዱም ዳር የነበረው መሬት ያልታረሰ ነበርና ዘሩ እመሬቱ ውስጥ ሊገባ አልቻለም ። በዚያም አጠገብ ብዙ ወፎች ስለ ነበሩ ፣ በመንገዱ ዳር የወደቀውን ዘር በሉ ። ወፎቹ ዘሩን ስለ በሉት ፣ በመንገዱ ዳር ከወደቀው ዘር አንድ እንኳ አልበቀለም ።

በታረሰው መሬት ውስጥ አልፎ አልፎ ጭንጫ ነበረ ። ገበሬው የዘራው አንዳንዱ ዘር በዚሁ ብዙ አፈር በሌለበት ጭንጫ ላይ ወደቀ ። ብዙ አፈርም ስላልነበረው ፣ ወዲያው በቀለ ። ቡቃያም ሆነ ። ፍልይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ ፣ ሥርም ስላልነበረው ያረቀ ። አደጋ ትልልቅ ለመሆን አልቻለም ።

ከመሬቱ ጥቂቱ ደግሞ አረምና አሾህ ነበረበት ። ገበሬው የዘራው አንዳንዱ ዘር በአሾሁ መካከል ወደቀ ። ዘሩም በቶሎ በቀለ ። ነገር ግን አሾሁ አብሮት በቀለ ። ከአትክልቱም ፈጥኖ አደገ ። ስለዚህ አትክልቱን አነቀው ። ገደለውም ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አሾሁ ብቻ ቀረ ። በአሾሁ መካከል ከነበረው አትክልት እጥፍ ፍሬ ለማፍራት አንድ አንኳ አላደገም ።

ከመሬቱ ጥቂቱ ግን መልካም ነበረ ። ገበሬው የዘራው እንዳንዱ ዘር በዚህ በመልካም መሬት ላይ ወደቀ ። በቅሉም አደገ ። እንዱ ሠላሳ አጥፍ ፤ አንዱም ስልሳ አጥፍ ሌላውም መቶ አጥፍ አፈረ ።

ደቀ መዛሙርቱ ፡— ይህ ምሳሌ ምንድር ነው ? ብለው ኢየሱስን ጠየቁት ። ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ ብሎ ገለጠላቸው ፡— እግዚአብሔር በሰው ልብ ውስጥ መልካም ዘር ይዘራል ። ዘሩ የእግዚአብሔር ቃል ነው ። መሬቱም የሰው ልብ ነው ። እንዳንድ ሰዎች በመንገድ ዳር እንዳለው መሬት ናቸው ። የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማሉ ። ዳሩ ግን ዘሩን እንደ በሉት ወፎች ዲያብሎስ ይመጣና ቃሉን ከልባቸው ይወስዳል ። ይህንም ያደረገበት ምክንያት ፡ ሰዎች አምነው እንዳይድኑ ነው ። እንዳንድ ሰዎች ደግሞ እንደ ጭንጫው መሬት ናቸው ። የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው በደስታ ይቀበሉ ታል ። ቃሉ በልባቸው ውስጥ ለእጭር ጊዜ ይቆያል ። ነገር ግን በቃሉ ምክንያት ትንሽ መከራ ወይም ስደት ሲደርስባቸው ፡ እምነታቸውን ይጥላሉ ። ሌሎች ሰዎች ደግሞ እሾህ እንዳለበት መሬት ናቸው ። የእግዚአብሔር ቃል በልባቸው ተዘርቶአል ። ዳሩ ግን እነዚህ ሰዎች በብዙ ዓለማዊ ነገሮች የታነቁ ስለ ሆኑ ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ለመመልከት ጊዜ ያጡ ናቸው ። የዚህ ዓለም አሳብና የባለጠግነት ምኞት ቃሉን ያንቃል ። ሕይወታቸውም የማያፈራ ይሆናል ።

ነገር ግን እንዳንድ ሰዎች እንደ መልካሙ መሬት ናቸው ። የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ያስተውላሉ ። በልባቸው ያኖሩታል ። እርሱም ያድግና ብዙ ፍሬ ያፈራል ።

(ሉቃ. ፳፡ ፩—፲፮ ፤ ማቴ. ፲፫ ፤ ፲፰—፳፫ ተመልከት ።)

፪

የእንክርዳዱ

ምሳሌ ።

ኢየሱስ ስለ ግብርና ያውቅ ነበር ። በግብርና አልኖረም እንጂ ባደገ በት ከተማ በናዝሬት እካባቢ ብዙ እርሻዎች ነበሩ ። እርሱም ብዙ ጊዜ በእነዚህ እርሻዎች ውስጥ አየሄደ ፣ ገበሬዎቹ ሲሠሩ ይመለከት ነበር ።

አንደኛው ምሳሌ ስለ መልካም መሬትና ስለማያፈራ መሬት ነበረ ። የሚቀጥለው ምሳሌ ስለ መልካም ዘርና ስለ መጥፎ ዘር ነው ። ሰብልን መልካም ከሚያደርጉ ነገሮች አንዱ ፣ መልካም ዘር ነው ። ሰብልን መልካም ከሚያደርጉት ነገሮች ሌላው ፣ መልካም መሬት ነው ። መሬቱ መልካም ነው ወይ ስ መጥፎ? መሬቱ መጥፎ ከሆነ ፣ እንዲሁም ሰብሉ መጥፎ ይሆናል ። ስለዚህ ሰብሉ በብዙዎቹ ነገሮች መልካምነት ላይ የተደገፈ ነው ። ሰብልን መልካም የሚያደርገው ሌላው ነገር ደግሞ ውኃ ነው ። በቂ ውኃ ከሌለ ፣ ሰብሉ የማያፈራ ይሆናል ። በተለይም ሰብሉን መልካም የሚያደርገው ነገር ፣ የተዘራው ዘር ዓይነት ነው ። አንድ ዓይነት ዘር ብትዘራ ፣ ሰብሉም ልክ እንደ ተዘራው ዘር ዓይነት ይሆናል ። መልካም ዘር ብትዘራ ፣ ሰብሉም መልካም ይሆናል ። መጥፎ ዘር ብትዘራ ፣ ሰብሉም መጥፎ ይሆናል ።

ሰብሉ መልካም እንዲሆን የሚያስፈልገው አንድ ሌላ ነገር ደግሞ እለ። እርሱም የፀሐይ ብርሃን ነው ። በቂ ፀሐይ ያስፈልገዋል ። ዳሩ ግን ፀሐይዋ በጣም ኃይለኛ ከሆነች ፣ ሰብሉን ታጠመልገዋለች ። ፀሐይዋ ደግሞ የሚያስፈልገውን ያህል ብሩህ ካልሆነች ፣ ሰብሉ በጭራሽ አያድግም ።

ኢየሱስ እንዲህ አለ ፡— አንድ ቀን አንድ ገበሬ በእርሻው ውስጥ ዘር ለመዝራት ፈለገ ። ከዘር ዓይነት ሁሉ መልካሙን ገዝቶ ቢዘራ ፣ ከሁሉ ገበሬዎች የተሻለ ሰብል እንደሚያገኝ አመነ ። ስለዚህ ሊያገኝ ከሚችለው ዘር ሁሉ መልካሙን ገዛ ።

ያንን መልካም ዘር ከገዛ በኋላ፡ በእርሻው ዘራው።

ነገር ግን ማታ ተኝቶ ሳለ፡ ጠላቱ መጣና በእርሻው መጥፎ ዓይነት ዘር ዘራ። ይህም ዘር እንክርዳድ ነበረ።

መልካሙም ዘር በቀለና ቡቃያ ሲሆን፡ እንክርዳዱ ደግሞ ይታይ ጀመር። ሠራተኞቹም፡—

ጌታ ሆይ፡ መልካምን ዘር በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን? እንክርዳዱ ንስ ከወዴት አገኘ? አሉት።

ገበሬውም፡— ጠላት ይህን አይረገ አላቸው።

ሠራተኞቹም፡— እንክርዳዱን አንልቀመውን? ሲሉ ጠየቁት።

ገበሬውም እንዲህ አላቸው፡— እንክርዳዱን ስትለቅሙ ምናልባት አህ ሉን ክአርሱ ጋር አንዳትነቅሉት አይሆንም። ተወላቸው፤ አስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ። በመከር ጊዜም አጫጆችን ጠርቹ፡— እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ልቀሙ፤ በአሳትም ለማቃጠል በየነዶው አሰሩ፤ አህሉን ግን በንተራዬ አከማቹ አላለሁ።

ደቀ መዛሙርቱ ይህን ከሰሙ በኋላ፡— ይህ ምሳሌ ምንድር ነው? ብለው ኢየሱስን ጠየቁት። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፡— መልካምን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ እርሻውም ዓለም ነው፤ መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው፤ እንክርዳዱም የከፋው ልጆች ናቸው፤ የዘራውም ጠላት ዲያብሎስ ነው፤ መከሩም የዓለም መጨረሻ ነው፤ አጫጆችም መላእክት ናቸው። እንግዲህ እንክርዳድ ተለቅሞ በአሳት አንደሚቃጠል፤ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል። የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፤ ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ፤ ወደ እሳትም ይጥሉአቸዋል። ነገር ግን አህሉ በንተራ አንደሚከማች፤ ጻድቃን በአባታቸው በእግዚአብሔር መንግሥት ይሰበሰባሉ።

(ማቴ. ፲፫፡ ፳፱—፴፫፤ ፴፮—፵፫ ተመልከት።)

፫
የሰናፍጭ ቅንጣት
ምሳሌ ።

አንድ ቀን ኢየሱስ፡— መንግሥተ ሰማያት ሰው ወሰዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመሰላለች አለ ።

የሰናፍጭ ቅንጣት መጠንዋ ትንሽ ነው ። በመጠን እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ያነሰ ዘር ለማግኘት አስቸጋሪ ነው ። ባደገች ጊዜ ግን፣ ከአትክልቶች ሁሉ ትበልጣለች ።

አንድ ገበሬ የሰናፍጭ ቅንጣት ዘራ ። እርሰዋም በቶሎ በቀለች ። ከጥ ቂት ወራት በኋላ መጠንዋ እንደ አንድ ትንሽ ዛፍ ሆነ ። ይህን ያህል ካደገች በኋላ፣ ወፎች መጡና ቤታቸውን ሠርተው አረፉባት ።

ኢየሱስ መንግሥተ ሰማያትን በሰናፍጭ ቅንጣት የመሰለው ለምን ድር ነው ? የመሰለበት ምክንያት፣ መንግሥተ ሰማያት በመጀመሪያ ትንሽ ሰለ ነበረች ነው ። ኢየሱስ ሰለ እግዚአብሔር መንግሥት መስበክ በጀመረ ጊዜ፣ ቃሉን የተቀበሉት ጥቂቶች ነበሩ ። የእግዚአብሔር ግዛት በለዎች መካከል እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት መሰለች ። ነገር ግን የዓለም መንግሥት የእርሱ አስክትሆን ድረስ እግዚአብሔር መንግሥቱን እንደሚያስፋፋ፣ ኢየሱስ ያውቅ ነበር ። ስለዚህ የሰማይ ወፎች መጥተው በቅርንጫፎቻቸው እስኪሰፍሩ ድረስ እንደምታድግ የሰናፍጭ ቅንጣት የእግዚአብሔር መንግሥትም እንደ ምታድግ አስተማረ ።

ኢየሱስ መንግሥተ ሰማያትን በሰናፍጭ ቅንጣት የመሰለበት ሌላው ምክንያት ደግሞ ፡ ሁለቱም ሕይወት ሰላላቸው ነው ። ሁለቱም ሕይወት ሰላላቸው ያድጋሉ ። እግዚአብሔር ለሰናፍጭ ቅንጣት ሕይወት ሰለሚሰጣት ፡ እያደገች ትሄዳለች ። ለመንግሥተ ሰማያት ወራሾችም ሕይወትን የሚሰጥ እርሱ ነው ። እግዚአብሔር ለመንግሥተ ሰማያት ወራሾች ሕይወትን ሰለሚሰጣቸው ፡ መንግሥቱ እየሰፋች ትሄዳለች ።

ኢየሱስ ስለ አንድ ሌላ ዘሪ ደግሞ በጣም እጭር የሆነ ምሳሌ ተናገረ። ይህ ገበሬ ዘርን በእርሻው ዘራ ። ከጥቂት ቀናት በኋላ ቡቃያው ከመሬት ብቅ ሲል እየ ። ከጥቂት ወራት በኋላ ደግሞ ለመታጨድ ዝግጁ መሆኑን ተረዳ ። ገበሬው ተኝቶ ሳለ ፡ እግዚአብሔር ዘሩን አብቅሎ አሳደገው ። ገበሬው ሳያውቅ ፡ ቀንና ሌሊት ዘሩ እያደገ ሄደ ።

ኢየሱስ ይህን በእግዚአብሔር መንግሥት መሰለው ። ገበሬው ዘሩን ሲያ በቅል ይቅርና እንዴት በቅሎ እንዳደገ እንኳ አላወቀም ። እግዚአብሔር ዘሩን ያበቀለው በማይመረመር ምሥጢሩ ነውና ። የእግዚአብሔር መንግሥትም እንዲሁ ነው ። እኛ በራሳችን ችሎታ ልናሰፋፋው እንችልም ። በማይመረመር ምሥጢሩ የሚያሳድገው እግዚአብሔር ብቻ ነው ። እኛ የሚቻለን የእርሱን መንግሥት ከነምሥጢሩ በእምነት መቀበል ብቻ ነው ።

ገበሬው ዘሩን በአንድ ጊዜ በቅሎ ሲያድግ አላየም ። ነገር ግን ማታና ቀን ሲተኛም ሲነሣም ፡ ቀስ በቀስ ያድግ ነበር ። ከብዙ ጊዜ በኋላ ግን እንዳደገ ሰማየት ቻለ ። ደግሞ አንድ ቀን መከር ደረሰ ። በዚያን ጊዜ ሰብሎ ተሰበሰበ አረሙም ተጣለ ። የእግዚአብሔር መንግሥትም እንዲሁ ነው ። እግዚአብሔር ቀስ በቀስ መንግሥቱን ያሳድጋል ። ግን ማደጉን ሁልጊዜ ልናይ አንችልም ። የሆነ ሆኖ ፡ ያለ ትዕግሥት መኖር የለብንም ። የእግዚአብሔር ፈቃድ በሰማይ እንደ ሆነ እንዲሁ በምድር የሚሆንበትን ቀን በተሰፋ እየጠበቅን መኖር እለብን ። ደግሞ የእግዚአብሔር መንግሥት ለሚፈጸምበት ቀን ተዘጋጅተን እየጠበቅን እግዚአብሔርን ለማየት እንናፍቅ ።

(ማቴ. ፲፫ ፡ ፴፩ ፡ ፴፪ ፤ ማር. ፱ ፡ ፳፮—፳፰ ተመልከት ።)

፬

ዋጋዋ እጅግ የበዛ
ዕንቁሩ ።

ኢየሱስ ሰዎች በቀላሉ እንዲረዱ በማለት ፡ በምሳሌዎች አስተማረ ። ሕዝቡ ዘወትር በሚያየዋቸውና በሚጠቀሙባቸው ነገሮች ተጠቀመ ። እነዚህን ነገሮች የተጠቀመባቸው ፡ የመንግሥተ ሰማያትን ጥልቅ ምስጢርና የመንፈስን ነገሮች ለመግለጥ ነበረ ። ጥልቅ የሆነ ምስጢርን ለመግለጥ ከሚያገለግሉ ዘዴዎች አንዱ ፡ ምስጢሩን ሰዎች በሚያውቁት ነገር መመስል ነው ። ኢየሱስ በገበሬውና በዘሩ ምሳሌ የተጠቀመው ፡ ሕዝቡ ገበሬና ዘር ምን እንደ ሆኑ በደንብ ያውቁ ስለ ነበረ ነው ። በሚያውቁት ነገር እማካይ ነት ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ጥልቁን ምስጢር ሊያስተውሉ ይችሉ ነበር ። ኢየሱስ በምሳሌ በብዙ ያስተማረው ስለዚህ ነው ።

ኢየሱስ በዚህ ምድር በኖረበት ዘመን ፡ ዕንቁ በቅድስት አገር በጣም የታወቀ ነበር ። አብዛኞቹም ዕንቁን አይተዋል ። ከፍ ያለ ዋጋ እንደሚያወጣም ያውቁ ነበር ። ስለዚህ ኢየሱስ ስለ መንግሥተ ሰማያት ጥልቁን ምስጢር ለመግለጥ ፡ ስለ እንዲት ዕንቁ ይህን ምሳሌ ተናገረ ፤—

አንድ ነጋዴ መልካምን ዕንቁዎችን ሲሻ ፡ ዋጋዋ እጅግ የበዛ አንዲት ዕንቁ አገኘ ። ነጋዴውም እንዲህ አለ ፡—

ይህች ዋጋዋ እጅግ የበዛ ዕንቁ ናት ። በቤቴ ያለው ነገር ተሰብስቦ ሲሸጥም ፡ የዕንቁዋን ዋጋ አይከፍልም ። ከሌሎቹ ከተሰበሰቡት ዕንቁዎቹ ዋጋ በላይ ይጠይቃል ። ይህችን ዋጋዋ እጅግ የበዛ አንዲት ዕንቁ እንድገዛ፤ በቤቴ ያሉኝን ነገሮችና ሌሎቹንም ዕንቁዎቹን ሁሉ እሸጣለሁ ።

ስለዚህ ነጋዴው ባለ ዕንቁዋን ፡— ይህችን ዕንቁ መግዛት እፈልጋለሁ ። ዋጋዋ ስንት ነው ? አለው ።

ባለ ዕንቁዋም የዕንቁዋን ዋጋ ነገረው።

ስለዚህ ነጋዴው ቤቱን ሸጠ። ሌሎች ዕንቁዎችን ሸጠ። የነበረውን ነገር ሁሉ ሸጠ። ትልቅዋንና መልካምዋን ዕንቁ ለመግዛት በቂ ገንዘብ እንዲያገኝ፣ ያለውን ነገር ሁሉ ሸጠ።

በኋላም ዕንቁዋን ለመግዛት ሄደ። አሁን ዕንቁዋን ለመግዛት በቂ ገንዘብ አለኝ አለ። ስለዚህ ባለ ዕንቁዋ ዕንቁዋን ሸጠለት። ነጋዴውም ዕንቁዋን ባገኘ ጊዜ፣ በጣም ተደስተ።

ይህ መንግሥተ ሰማያትን ለመግለጥ ጥሩ ምሳሌ ነበረ። ምክንያቱም፣ በዚያን ጊዜ ነጋዴዎች ዕንቁዎች ሲገዙና ሲሸጡ፣ ሁሉም አይቶአል። ደግሞም ትልልቆቹ ዕንቁዎች ምን ያህል እንደሚያወጡ ያውቁ ነበር። ስለዚህ ኢየሱስ ለመንግሥተ ሰማያት ምን ያህል ግምት እንደሚሰጠው ሁሉም አስተዋሉ።

ኢየሱስ መንግሥተ ሰማያት ይህን ነጋዴ ትመስላለች ያለው ሰምን ድር ነው? እኛ ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት ያን ያህል ገንዘብ ይፈለግብናል ማለቱ ነው? ወይስ እኛ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት ያለንን ሁሉ መሸጥ ይገባናል ማለቱ ነው? ወይስ እኛ በሕይወታችን የእግዚአብሔርን መንግሥት ከሁሉ አብልጠን መሻት አለብን ማለቱ ነው? እንደ ጊዜ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን፡— አስቀድሞችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ፈልጉ። --- ስለ እኔና ስለ ወንጌል --- ሁሉንም የተወጠ፣ እሁን በዚህ ዘመን ከስደት ጋር --- መቶ አጥፍ፣ በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም አለ።

(ማቴ. ፲፫ : ፵፭ : ፵፮ ተመልከት።)

፩

መንግሥተ ሰማያት
መረብን ትመስላለች ።

የገሊላ ባሕር ኢየሱስ ከኖረበት ሰፍራ ሩቅ አልነበረም ። በልጅነቱ ጊዜ ዓሣ አጥማጆች ዓሣ ሲያጠምዱ ፣ ብዙ ጊዜ ይመለከት ነበር ። ስለዚህ ከአጫጭር ምሳሌዎቹ በአንዱ ፣ መንግሥተ ሰማያትን እንዲህ ሲል በመረብ መሰላት ፡—

ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች መረብን ትመስላለች ። ይህችም መረብ ከሁሉም ዓይነት ዓሣ ሰበሰበች ። በሞላችም ጊዜ አጥማጆች ወደ ወደቡ አወጡአትና ብዙ ዓይነት ዓሣ እንደ ሰበሰቡ ተመለከቱ። ከዓሣው አብዛኛው ለመብል መልካም ሲሆን ፣ ጥቂቱ ግን ለመብል መጥፎ ፣ መሆኑን አዩ ። ስለዚህ መልካሙን ዓሣ ከመጥፎው ዓሣ ለዩና መጥፎውን ወደ ውጭ ጣሉ ። መልካሙን ዓሣ ግን በቅርጫቶች ውስጥ እከማቹና ቅርጫቶቹን ተሸከመው ወደ ቤታቸው ወሰዱ ። በዚያን ቀን አብዛኞቹ ሰዎች ዓሣ በሉ ።

ይህ ምሳሌ በገሊላ ባሕር ዳር ይኖሩ ለነበሩት ሰዎች ለመንገር ጥሩ ምሳሌ ነበረ ። በባሕሩ ዳር ይኖሩ የነበሩት ሰዎች ሁሉ ዓሣ አጥምደዋል ፤ ወይም ሌሎች ሰዎች ሲያጠምዱ አይተዋል ። ደግሞም በባሕሩ ዳር ይኖሩ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ቅርጫቶች ነበሩአቸው ። ቅርጫቶቹን ዓሣ ለመያዝ ይጠቀሙባቸው ነበር ። በባሕሩ ዳር ይኖሩ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ፣ መልካሙ ዓሣ ከመጥፎው ሲለይ አይተዋል ። ከደቀ መዛሙርቱ እያሌዎቹ በባሕር ዳር ይኖሩ ስለ ነበር ፣ ዓሣ እያጠመዱ ኖረዋል ።

ስለዚህ ኢየሱስ መንግሥተ ሰማያት ከሁሉም ዓይነት ዓሣ የሰበሰበች መረብን ትመስላለች የሚለውን ምሳሌ ተጠቀመበት ። መረብ መንግሥተ

ሰማያትን የሚመስለው በምኑ ነው ? በአያሌ መንገዶች ይመሰላል ። እንደ መንገድ ይህ ነው ፡— በመንግሥተ ሰማያት ኃጢአተኞችን ከጸድቃን መካከል ይለዩአቸዋል ። ኢየሱስ ፡— ይህ በዓለም መጨረሻ ይሆናል ፤ መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጸድቃን መካከል ይለዩአቸዋል ፤ ወደ እቶን እሳትም ይጥሉአቸዋል ፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ ።

ይህ ምሳሌ የተነገረበት ምክንያት ምንድር ነው ? ኢየሱስ ኃጢአተኞች ከጸድቃን እንደሚለዩ የሚነግረን በዚህ መንገድ ነው ። ኃጢአተኞች ሁሉ የሚጠፉት በዚህ አኳኋን ነው ። ጸድቃን ወደ መንግሥተ ሰማያት ይገባሉ ። ሌሎች ግን ሊገቡ አይችሉም ።

ኢየሱስ ይህ በዓለም መጨረሻ ይሆናል አለ ። በአሁኑ ዘመን ዓለም በከፋት ተሞልታለች ። በዚህ በአሁኑ ዘመን እግዚአብሔር ኃጢአታችሁን ተናዘዙ ይለናል ። በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የኃጢአታችንን ይቅርታ እንድናገኝና ልጆቹ እንድንሆን ይፈልጋል ። በዚህ በአሁኑ ዘመን ብዙ ክፋት ቢኖርም ፣ በንቃትና በቅንነት እንድንኖር ይፈልጋል ። ኃጢአተኞች ከጸድቃን ለሚለዩበት ለዓለም መጨረሻ እንድንዘጋጅ ይፈልጋል ። ከኃጢአተኞች ጋር እንድንቃጠል አይፈልግም ።

የዘመኑ መጨረሻ መቼ ይሆናል ? ደቀ መዛሙርቱ አላወቁም ። ቀኑ መቼ እንደሚሆንም የሚያውቅ ሰው የለም ። ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን ፡— የዓለም መጨረሻ መቼ ነው ? ሲሉ ጠየቁት ። ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰ ላቸው ፡—

እናንተ ይህን ለማወቅ አልተሰጣችሁም ። የዓለም መጨረሻ መቼ እንደሚሆን ማንም አያውቅም ። ለለዚያች ቀን ወይም ሰዓት የሰማይም መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን ከአባት በቀር የሚያውቅ የለም ።

ሰለዚህ የዓለም መጨረሻ መቼ እንደሚሆን አውቃለሁ የሚለን ሰው ቢኖር ፣ አሰማወቁን ይግምም ይህን ከእግዚአብሔር በቀር የሚያውቅ አለመኖሩን ልንነግረው እንችላለን ። እግዚአብሔር ይህን ያደረገበት ፣ የራሱ ምክንያት አለው ።

(ማቴ. ፲፫ ፡ ፵፯—፶ ፤ ማር. ፲፫ ፡ ፴፪—፴፫ ተመልከት ።)

መንግሥተ ሰማያት ባለቤትን ትመስላለች ።

አንድ እጅግ በጣም አጭር የሆነ ምሳሌ አለ ። ይህ ምሳሌ አንድ ዓረፍተ ነገር ብቻ ነው ። ዓረፍተ ነገሩም ይኸው ፡—

ስለዚህ የመንግሥተ ሰማያት ደቀ መዝሙር የሆነ ጸሐፊ ሁሉ ከመዝገቡ አዲሱንና እርጌውን የሚያወጣ ባለቤትን ይመስላል ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደሚገኙት እንደ ብዙዎቹ ሌሎች ዓረፍተ ነገሮች ፣ ይህ ምሳሌም በእርግጥ በጣም ጥልቅ ትርጉም አለው ። ምክንያቱም ፡ መጽሐፍ ቅዱስ ጥልቅ ምስጢራት የሚገኙበት መጽሐፍ ስለ ሆነ ነው ። ዓረፍተ ነገሩ በጣም እጭር በሆነ እንኳ ፣ አብዛኛውን ጊዜ ትርጉሙ በጣም ጥልቅ ነው ።

አሁን የዚህን የአንድ ዓረፍተ ነገር ምሳሌ ጥልቅ ትርጉም እንማራለን። በመጀመሪያ መማር የሚገባን ፣ ጸሐፊ የሚለውን ቃል ትርጉም ነው ። እያሉ ሱስ ክርስቶስ በዚህ ምድር በተመለሰበት ዘመን ፣ ጸሐፊ የሚለው ቃል ሁለት ትርጉሞች ነበሩት ። አንደኛው ትርጉም ሕግን በመጻፍ የሠለጠነ ሰው ማለት ነበረ ። በዚያን ጊዜ ሕግ በበቂ ግልባጭ እንዲገኝ ፣ ሕግን የሚገለብጥ ሰው መሠልጠን ነበረበት ። ጌታችን በምድር በተመለሰበት ዘመን የማተሚያ መኪናዎች እልነበሩም ። ዛሬ ሰው መጽሐፍ ሲጽፍ ፣ አንድ ጊዜ ብቻ ይጽፍና የማተሚያ መኪናዎች ያባዙታል ። ስለዚህ ማተሚያ መኪናዎች ባልነበሩለት ጊዜ ፣ እየደጋገሙ በእጅ መጻፍ ነበረባቸው ።

የመጀመሪያው ማተሚያ መኪና የተሠራው ከክ. ልደት በኋላ በ፩ሺህ ፭፻ ዓመት ነው ። የማተሚያ መኪና ከመሠረቱ በፊት ፣ ጸሐፊዎች መጻሕፍትን በእጅ ጽሕፈት መገልበጥ ነበረባቸው ። ይህንም ጥሩ እድርጎ ለመሥራት ብዙ ዓመታት መሠልጠን ነበረባቸው ። ለዚህ ሥራ የሚሠለጥነው ሰው ደንበኛ እጻጻፍ እንዲያውቅ ይሠለጥን ነበር ። ጸሐፊ እንደ ትልቅ ሰው ይገመት የነበረው ስለዚህ ነው ።

የጸሐፊ ሁለተኛው ትርጉም ሕግን ለማስተማር የሠለጠነ ሰው ማለት ነበረ ። ይህ ሰው ጸሐፊም መምህርም ነበረ ። ሕግን ብዙ ጊዜ እየደጋገመ ስለሚጽፍና ሕጉን ሁሉ በቃሉ ያውቀው ስለ ነበር ፣ ጥሩ የሕግ እስተማሪ ነበረ።

ስለዚህ ጸሐፊ ማለት ሕግን የሚጽፍና የሚያስተምር ሰው ማለት ነው ። አሁን ይህ ምሳሌ ምን እንደሚያስተምረን እንመልከት ። መምህር ፣ ከመዝገቡ

አዲሱንና አሮጌውን ነገር የሚያወጣ ባለቤትን ይመስላል ይላል ። ባለቤት ተሞልቶ የተቈለፈ የመዝገብ ቤት አለው ። ከመዝገቡ ማንኛቸውንም ሲፈልግ፣ ቤቱን ይከፍትና የሚፈልገውን ይወስዳል ። ከዚያ በኋላ ቤቱን እንደገና ይቁልፈዋል ። ባለቤቱ ተጨማሪ ዕቃ ደግሞ ሲፈልግ፣ ይመለስና ቁልፉን ከፍቶ ወደ ቤቱ ገብቶ ተጨማሪ ዕቃ ይወስዳል ። ከዚህ በኋላ አንደገና ቤቱን ይቁልፈዋል ።

ከቤቱ የሚያወጣው አንዳንድ ነገር አዲስ ነው፤ አንዳንዱም እሮጌ ነው ። ኢየሱስ መምህርም እንደዚህ ነው ይላል ። የሚጽፍም ሰው ደግሞ እንደዚህ ነው ይላል ። በእምሮው የመዝገብ ቤቱ ነው ። ከእምሮው አዲስ አሳብንና እሮጌ አሳብን ያወጣል ። ከእነዚህ አንዳንዶቹ አሳቦች በእምሮው ለጥቂት ቀናት ወይም ለዓቶች ብቻ ኖረዋል ። ሌሎች አሳቦች በእምሮው ለብዙ ወራት ወይም ዓመታት ኖረዋል ። ሲያስተምር፣ እነዚህን አዲስና እሮጌ አሳቦች በአንድ ላይ ያጣምራል ። ስለዚህ በእምሮው ካለው አዲስና እሮጌ አሳብ፣ ሌላ አዲስ አሳብን ይፈጥራል ።

ስለዚህ ስለ መንግሥተ ሰማያት ለማስተማር የሠለጠነ መምህር፣ የመንግሥተ ሰማያትን ምሳሌዎች፣ በእምሮው ካሉት ከአዲስና ከእሮጌ ነገሮች ያገኛል ። ኢየሱስ ምሳሌዎቹን ያገኘው እንደዚህ ነው ። መልካም መምህራን ሁሉ ምሳሌዎቻቸውን በዚህ መንገድ ያገኛሉ ። ምሳሌዎችን ለማግኘት፣ አዲስና እሮጌ አሰረጂዎችን ያጣምራሉ ። ደግሞም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ምሳሌዎች እንደ መንግሥተ ሰማያት አሰረጂዎች የተሠሩባቸው ታሪኮች ናቸው ። ስለዚህ ከባለቤቱ ምሳሌ ጥልቅ ትርጉሞች አንዱ ይህ ነው ። ኢየሱሱም ይህን ምሳሌ ከተናገረበት ምክንያቶች አንዱ ይህ ነው ።

(ማቴ. ፲፫፡ ፶፪ ተመልከት ።)

መንግሥተ ሰማያት የሚገቡ እነማን ናቸው ?

ኢየሱስ ብዙ ጊዜ ፡— ዛፍን ከፍሬዋ ለማወቅ ትችላላችሁ ብሎአል ። ደግሞም እንዲህ አለ ፡—

ከእሾህ ወይን መልቀም አይቻልም ፤ እሾህ የሚያፈራው እሾህን ብቻ ነውና ። ከእሾህ እሾህን እንጂ ወይንን ወይም አንዳችን ሌላ ነገር መልቀም አይቻልም ። ከኩርንችት በለስ መልቀም አይቻልም ። ኩርንችት የሚያፈራው ኩርንችትን ብቻ ነውና ። ከኩርንችት ኩርንችትን እንጂ በለስን ወይም አንዳችን ሌላ ነገር መልቀም አይቻልም ።

መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያፈራል ። ዛፉ መልካም መሆኑን ከመልካም ፍሬው ታውቃላችሁ ።

ክፉም ዛፍ ክፉ ፍሬ ያፈራል ። ዛፉ ክፉ መሆኑን ከክፉ ፍሬው ታውቃላችሁ ።

መልካም ዛፍ ክፉ ፍሬ ማፍራት አይቻለውም ።

ክፉም ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም ።

መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል ። ወደ እሳትም ይጣላል ።

ኢየሱስ አንዲሁም ሰዎችን በሚያፈሩት ፍሬ ልናውቃቸው አንደኛው ሆኖ ይነግረናል ። መልካም ፍሬ የማያፈሩ ፣ መንግሥተ ሰማያት መግባት አይፈቀድላቸውም ።

ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፡— የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ ፣ ጌታ ሆይ ፣ ጌታ ሆይ ፣ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም ። በዚያን ቀን ብዙዎች ፡— ጌታ ሆይ ፣ ጌታ ሆይ ፣ በስምህ ትንቢት አልተናገርን ምን ? በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን ? በስምህስ ብዙ ተአምራት አላደረግንምን ? ይሉኛል ። የዚያን ጊዜም ፡— ከቶ አላወቅኳችሁም ፤ እናንተ ዓመፀኞች ፣ ከእኔ ራቄ ፣ ወደ መንግሥቴ ልትገቡ አይቻላችሁም ። እናንተ ከፋ የምትሠሩ ከእኔ ራቄ ።

ኢየሱስ ከፋዎች መንግሥተ ሰማያት አንዲገቡ የማይፈቅደው ለምን ድር ነው ? አግዚአብሔር ዓመፀኞችን ከመንግሥተ ሰማያት ውጭ እንዲያደርጋቸው አስፈላጊ የሆነው ለምንድር ነው ? አስፈላጊ የሆነበት አንደኛው ምክንያት ፣ አግዚአብሔር ቅዱስ ነውና ኃጢአት በፊቱ አንዲኖር ስለማይፈልግ ነው ። ሁለተኛው ምክንያት ፣ ሰማይ አስደሳች ስፍራ ነውና ከፋዎች ከነዓመፀኞቹ ወደ መንግሥተ ሰማያት ሊገቡ አይፈቀድላቸውም ። እነርሱን ለመለየት አስፈላጊ የሆነበት ሁለቱም ምክንያቶች እነዚህ ናቸው ። ነገር ግን ሌላ ምክንያት ደግሞ አለ ። ይህንም ከዚህ ምሳሌ ልንረዳ እንችላለን ። አንድ የበስበስ ፍሬ ከሌሎች ፍሬዎች ጋር ቢደባለቅ ፣ ሌሎቹን ፍሬዎች መጥፎ ያደርጋቸዋል ። ስለዚህ ተለያይተው አንዲኖሩ ያስፈልገበት ምክንያት ይህ ነው ።

አግዚአብሔር ቅዱስ ነው ። ሰማይም ፍጹም ነው ። እርሱ በሚኖርበት ስፍራ ከፋዎች ከኖሩ ፣ ስፍራው ፍጹም ሊሆን አይችልም ። ከፋዎቹ በመልካሞቹ ላይ ጉዳት ቢያደርሱባቸው ፣ ሰማይ ፍጹም አይሆንም ። ስለዚህ አግዚአብሔር ቅዱስ ነውና ዓመፀኞችን ከመንግሥተ ሰማያት ውጭ ማድረግ አስፈላጊ ። የአግዚአብሔርም ሰዎች አንዳይገቡ ዓመፀኞችን ከመንግሥተ ሰማያት ውጭ ማድረግ አስፈላጊ ።

(ማቴ. ፯ ፡ ፲፮—፳፫ ተመልከት ።)

የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ስለ ምን እንዳልጠሙ ።

በሦስቱ ወንጌሎች ማለት በማቴዎስ፣ በማርቆስና በሉቃስ ውስጥ በትንሽ ብቻ የሚለያዩ ዓረፍተ ነገሮች በብዙ ቦታ ይገኛሉ ። ይህንም ጉዳይ ለማስተዋል ሦስቱን ወንጌሎች ተራ በተራ እንመልከት ። ይህ የሚከተለው ታሪክ ማርቆስ እንደ ጻፈው ነው፡—

የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና ፈሪሳውያን ይጠሙ ነበር ። መጥተውም፡— የዮሐንስና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት የሚጠሙት የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን የማይጠሙት ስለ ምንድር ነው? አሉት ። ኢየሱስም አላቸው፡— መሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎች ሊጠሙ ይችላሉን? መሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊጠሙ አይችሉም ። ነገር ግን መሽራው ከእነርሱ የሚወሰድ በት ወራት ይመጣል፣ በዚያ ወራትም ይጠማሉ ።

የሚከተለው ደግሞ ማቴዎስ እንደ ጻፈው ነው፡—

በዚያን ጊዜ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው፡— እኛና ፈሪሳውያን፣ ብዙ ጊዜ የምንጠመው፣ ደቀ መዛሙርትህ ግን የማይጠሙት ስለ ምንድር ነው? አሉት ። ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡— ሚዜዎች መሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ ይችላሉን? ነገር ግን መሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፣ በዚያ ጊዜም ይጠማሉ ።

ማቴዎስ ታሪኩን የሚነግረን እንደዚህ ነው ። ይህን ማርቆስ ከሚነግረን ጋር ስናነጻጽር፣ ሁለቱም እንደሚቀራረቡ ለማየት እንችላለን ። በማርቆስና በማቴዎስ እነጋገር በጣም ትንሽ ልዩነት ብቻ ይገኛል ። ልዩነቱም በሚጠቀሙባቸው ቃላት ብቻ ነው ።

ማርቆስ፡— መጥተውም ይላል ። ግን እነርሱ ግን እንደሆኑ በጣም አልገለጣቸውም ። የመጡት ተራው ሕዝብ ወያም የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት እንደሆኑ አልገለጠም ። ማቴዎስ ግን፡— የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው ይላል ። ይህ በእውነት ምንም ልዩነት አይባልም ። ምክንያቱም፡— የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትም ሕዝብ ናቸው ። ማቴዎስ ግን የዮሐንስን ደቀ መዛሙርት የጠቀሰበት ምክንያት፣ በዚያን ጊዜ ዮሐንስ በእስር ቤት ስለ ነበር ነው ። ደቀ መዛሙርቱም የጠሙት፣ በዚህ ምክንያት ሳይሆን አይቀርም ።

ሌላው ልዩነት ደግሞ ማርቆስ፡— መሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎች ሊጠሙ ይችላሉን? በሚልበት ቦታ ላይ ነው ። ማቴዎስ ግን፡—

ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳስ ሊያዝኑ ይችላሉን? ይላል ። እዚህ ላይ የሚሰየቡት በአንድ ቃል ብቻ ነው ። ማቴዎስ “ገዝን” በሚል ቃል ሲጠቀም ፣ ማርቆስ ግን “ጦም” የሚለውን ቃል ተጠቀመበት ። አይሁድ ባዘኑ ጊዜ ይጠሙ ስለ ነበር ፣ ይህ በጣም አያስገርምም ።

ይህ የአይሁድ ልማድ ታሪኩን ያብራራልናል ። ኢየሱስ የሚለው ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ስላለ ፣ ደቀ መዛሙርቱ ጋዘን የስባቸውምና ሊጠሙ አይችሉም ነው ። እጅግ በጣም ተደስተው ነበር ። በሰርግ ላይ አንዳሉ እንግዶች ተደስተው ነበር ።

አሁን ይህንኑ ታሪክ በሉቃስ ወንጌል እንመልከት ። ይህን ታሪክ ማርቆስ ከሚነግረን ታሪክ ጋር ስናነጻጽር ፣ ሁሉም በጣም እንደሚቀራረቡ ለማየት እንችላለን ።

እነርሱም ፡— የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ስለ ምን ብዙ ይጠማሉ ጸሎት ስለ ምን ያደርጋሉ ፣ ደግሞም የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ስለ ምን እንደዚሁ ያደርጋሉ ፣ የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን ይበላሉ ይጠጣሉም አሉት ። ኢየሱስም ፡— ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳስ ሚዜዎችን ልታስጠሙ ትችላላችሁን? ነገር ግን ወራት ይመጣል ፣ ሙሽራው ከእነርሱ ሊወሰድ ያን ጊዜ በዚያ ወራት ይጠማሉ አላቸው ።

በዚህ ነገር ላይ ሉቃስ ከማርቆስ ይለያል ። ሉቃስ ፡— የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ብዙ ይጠማሉ ጸሎትም ያደርጋሉ ይላል ። ጸሎትም ያደርጋሉ የሚለው ቃል ማቴዎስ ማርቆስም በሚነግሩን ታሪክ ውስጥ የለም ። ግን ይህ ልዩ ነት ነው ለማለት አይቻልም ። ምክንያቱም ፣ ሰዎች ሲጠሙ ጸሎትም አድርገዋል ። ሲጠሙ ሳለ ፣ ሁልጊዜም ጸሎት ያደርጉ ነበር ። ጦም ፣ ጸሎት የሚደረግበት አንድ መንገድ ነው ።

ኢየሱስ እዚህ ላይ ጦም ከጊዜው ጋር ተሰማሚ መሆን አለበት እስከ እንጂ መጦም በፍጹም አይገባም ብሎ አላስተማሪም ። በዚያን ጊዜ ዮሐንስ ከደቀ መዛሙርቱ ተለይቶ በወገኒ ቤት ታስሮ ስለ ነበር ፣ የእርሱ ደቀ መዛሙርት ጠሙ ። ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ተለይቶ የሚሰቀልበት ጊዜ እንደሚመጣ ገሰጠ ። በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ይጠማሉ ። ነገር ግን አሁን የክርስቶስ ቅዱስ መንፈስ ከእኛ ጋር ሁልጊዜ ስለሚሆን ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ስንነጋገርና ስንመላለስ በደስታ እንመላለን ። ኢየሱስ ሙሽራ ሆኖ በሚገኝበት ቦታ ሁሉ እንደ ተጋባዦች መደሰት ይገባል ።

(ማቴ. ፱ ፡ ፲፬—፲፮ ፣ ማር. ፱ ፡ ፲፰—፳ ፣ ሉቃ. ፭ ፡ ፴፫ - ፴፭ ተመልከት ።)

አዲሱና አሮጌው ።

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ለምን እንዳልጠሙ አየን ። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ ያልጠሙበት ምክንያት ፡ በስርግ ላይ ሙሽ ራው አብሮአቸው እንዳለ ሚዜዎች ተደስተው ስለ ነበር ነው አለ ። ከዚያም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ለምን እንዳልጠሙ ለመግለጥ ፡ ሁለት ሌላ እጫጭር ምሳሌዎች ተናገረ ። እነዚህ ምሳሌዎች በግብዣ ላይ ስለ ነበሩት ሚዜዎች ከተናገረው ምሳሌ በኋላ ይገኛሉ ። የመጀመሪያው ምሳሌ ይኸውና፡—

በአረጀ ልብስ አዲስ እራፊ የሚጥፍ የሰም ፤ ቢደረግ ግን ፡ እዲሱ መጣፊያ አሮጌውን ይበጭቀዋል ፡ መቀደዱም የባስ ይሆናል ።

ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ሲናገር ፡ ምን ማለቱ ነው ? አዲስ በአሮጌ ላይ መጣፋ፡ የለበትም ማለቱ ነው ። በሕይወታችን ውስጥ ያለው እዲስ መንፈስ አዲስ አሠራር ያስፈልገዋል ማለቱ ነው ። ጦም የአሮጌው ሕይወት መግ ለጫ ክፍል ስለ ነበረ ፡ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ጠሙ ። ነገር ግን ደስታ የአዲሱ ሕይወት መግለጫ ክፍል ስለ ነበረ ፡ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት በሉና ተደስቱ ።

ኢየሱስ ያስተማረው ትምህርት እንደ አዲስ እራፊ ነበረ ። የዮሐንስ ወግ ግን እንደ አረጀ ልብስ ነበረ ። አዲስ እራፊ በአረጀ ልብስ ላይ ሊጣፍ አይቻልም ። ቢደረግ ግን ፡ መቀደዱ የባስ ይሆናል ። እንደዚሁም እዲሱ የክርስቶስ መንገድ የአሮጌው ክፍል ሲሆን አይችልም ።

የፓስቲየር ሕዝብ በቀላል ሊያስተውሉት ስለ ቻሉ ፡ ይህ ኢየሱስ የተናገረው ምሳሌ በጣም ጥሩ ነበረ ። በዚያን ጊዜ እብዛኞቹ የፓስቲየር ሕዝቦች የተጣፈ ልብስ ይለብሱ ነበር ። ብዙ ጊዜም ልብስ ይጥፉ ነበር ። በዚያን ዘመን በእንዱ ልብስ ላይ እንድ መቶ ያህል የተጣፈ እራፊ ይታይ ነበር ። ነገር ግን አዲሱን እራፊ በአረጀው ልብስ ላይ ከመጣፋቸው በፊት ፡ ያጥቡት ነበር ። ባያጥቡት ግን ፡ ያልታጠበው እዲስ እራፊ ያረጀውን ልብስ ይበጭቀዋል ፡ መቀደዱም በፊት ከተጣፈው የባስ ይሆናል ።

ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከመጀመሪያው የጠበቀ ምሳሌ ተናገረ ፤ እንዲህ ሲል ፡—

በአረጀ እቁማዳም እዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የሰም ፤ ቢደረግ ግን ፡ የወይን ጠጁ እቁማዳውን ያፈነዳል የወይኑም ጠጅ ይፈሳል ። እቁማዳውም

ይጠፋል ። አዲሱን የወይን ጠጅ ግን በአዲስ አቁማዳ ያኖራሉ ።

ኢየሱስ ይህን ሁለተኛውን ምሳሌ የተናገረው ለምንድር ነው? በመጀመሪያው ምሳሌ ውስጥ የተጠቀሰው አዲስ እራፊ የአዲስ ጨርቅ ትንሽ ቀራጭ ብቻ ነው ። በዚህ በሁለተኛው ምሳሌ ግን አዲሱ የወይን ጠጅ በሙሉ አዲስ አንጂ ከአዲሱ አንድ ከፍል ብቻ አይደለም ። በእርጌ ልብስ ላይ ያልታጠበ አዲስ እራፊ መጣፍ የማይገባ አንድ መሆኑ ፣ አንዲሁም አዲስ የወይን ጠጅ በአረጅ አቁማዳ ውስጥ ማኖርም ፈጽሞ አይገባም ። አዲስ የወይን ጠጅ በአረጅ አቁማዳ ውስጥ ቢደረግ ፣ አቁማዳው ይፈነዳል ። ከዚያ በኋላ የወይኑም ጠጅ አቁማዳውም ይጠፋሉ ። አዲስ የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ ውስጥ መኖር አለበት ።

አንዲሁም አዲስ አሳብ ፣ አዲስ ቅርጽም ዘዴም ሊኖሩት ይገባል ። አዲስ ነገር በእርጌው አኳኋን ቢሠራበት ፣ ውድቀት ይከተለዋል ። ስለዚህ ኢየሱስ በአነዚህ ምሳሌዎች ያስተማረው ፣ እርሱ የሚሰጠው አዲስ ሕይወት አዲስ አኗኗር የሚጠይቅ መሆኑን ነው ። ቅዱስ ጳውሎስ አንዳለው ፡— ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው ፤ እርጌው ነገር አልፎአል ፤ አነሆ ፣ ሁሉም አዲስ ሆኖአል ።

አንዲት ወጣት ይህን ምሳሌ ስታነብ ፣ አንዲህ አለች ፡—

ይህ የሚናገረው ስለ አኔ ነው ። አዲስና የተሻለ አሳብ አለኝ ። ነገር ግን ገና እርጌ ልማድን በመከተል ላይ ነኝ ። አንድን ነገር አምናለሁ ፤ ግን ሌላ ነገርን አደርጋለሁ ። ከአሁን ጀምሮ የማምነውን አደርጋለሁ ።

(ማር. ፪ ፣ ፳፩—፳፪ ተመልከት ።)

ሠራተኞች በወይን አትክልት ውስጥ እንደ ሠሩ ።

ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በፓለስቲና ሲመላለስ፡ ብዙ የወይን አትክልት አየ ። አንድ ቀንም መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን የቀጠረ ባለቤት ሰውን ትመስላለች ብሎ ለደቀ መዛሙርቱ ነገራቸው ።

ምሳሌው ይኸውና፡— አንድ የወይን አትክልት ባለቤት ሠራተኞችን ሊቀጥር ከጠዋቱ በአሥራ ሁለት ሰዓት ወደ ገበያ ሄደ ። እርሱም በቀን አንድ ብር ሊከፍላቸው ተስማማና ሠራተኞቹ እንዲሠሩ ወደ ወይኑ አትክልት ሰደዳቸው ።

በሦስት ሰዓት ሌሎች ሠራተኞችን ሊቀጥር እንደገና ወደ ገበያ ሄደ ። በዚያም ሥራ የፈቱ ሌሎችን አግኝቶ፡— እናንተ ደግሞ ወደ ወይኔ አትክልት ሂዱ ፤ የሚገባውንም እስጣችኋለሁ አላቸው ። ሥራ የፈቱት ሰዎች ተስማሙና ተቀጠሩ ።

በስድስት ሰዓት ደግሞ ሌሎች ሠራተኞችን ሊቀጥር ወደ ገበያ ሄደ ። በዚያም ሥራ የፈቱ ሌሎች ቆመው አየ ። እንደገና፡— እናንተ ደግሞ ሂዱ፤ በወይኔ አትክልት ሥሩ ፤ የሚገባውንም እስጣችኋለሁ አላቸው ። እነዚያ ሥራ የፈቱት ሰዎች ተስማሙና ተቀጠሩ ።

ከሰዓት በኋላ በዘጠኝ ሰዓት ደግሞ ሥራ የፈቱ ሰዎች በገበያ ቆመው

እንደገና እገኘ ። እነርሱም በወይኑ አትክልት ለመሥራት ተስማሙና ተቀጠሩ ።

በአሥራ አንድ ሰዓት ደግሞ ሥራ የፈቱ ሌሎችን እገኘና፡— ሥራ ፈት ታችሁ ቀኑን ሙሉ በዚህ ስለ ምን ትቆማላችሁ ? አላቸው ። እነርሱም ፡— የሚቀጥረን ስለ አጣን ነው አሉት ። እርሱም ፡— እናንተ ደግሞ ወደ ወይኔ አትክልት ሂዱ ። የሚገባውንም ትቀበላላችሁ አላቸው ።

በመጀመሪያ ጊዜ፡ የወይኑ አትክልት ባለቤት ደመወዝ ሊከፍላቸው ሠራተኞቹን ሁሉ ጠራ ። በአሥራ አንድ ሰዓት ለገቡት ለእያንዳንዳቸው እንዳንድ ብር ከፈላቸው ። በዘጠኝ ሰዓት ለገቡትም ለእያንዳንዳቸው እንዳንድ ብር ከፈላቸው ። በሰድስት ሰዓት ለገቡትም ለእያንዳንዳቸው እንዳንድ ብር ከፈላቸው ። በሦስት ሰዓት ለገቡትም ለእያንዳንዳቸው እንዳንድ ብር ከፈላቸው ።

ከጠዋቱ በአሥራ ሁለት ሰዓት የገቡትም አብዝተው የሚቀበሉ መስሎ አቸው ነበር ። ግን እነርሱ ደግሞ እያንዳንዳቸው እንዳንድ ብር ተቀበሉ ። ተቀብለውም በባለቤቱ ላይ ተቈጡና፡— እኛ ቀኑን ሙሉ በፀሐይ ውስጥ በኃይል እየሠራን ውለን ለእነዚያ አንድ ሰዓት ለሠሩት ከእኛ እኩል ከፈልገን አሉት ።

ባለቤቱም ከእነርሱ ለአንዱ እንዲህ አለው ፡— ወዳጄ ሆይ ፡ በአንድ ብር ቀኑን ሙሉ ለመሥራት ተስማማህ ። አልበደልሁህም ። ለምን ትቈጣለህ? በገበያ ቀኑን ሙሉ ሥራ ፈተው ለነበሩት ለእነዚህ ስዎች ደግ ለመሆን ወደ ድሁ ። እነርሱ ፡— ሥራ ወይም ለልጆቻቸው ምግብ አልነበራቸውም ። እኔ መልካም ስለ ሆንሁ ፡ መቈጣት የለብህም ። የተስማማህበትን ውስድና ሂድ ።

(ማቴ. ፳ ፡ ፩—፲፮ ተመልከት ።)

የታማኙና የሃኬተኛው አገልጋይ ምሳሌ ።

ኢየሱስ በኖረበት አገር የነበሩ ባለ ጠጎች አንዳንድ ጊዜ ወደ ሩቅ አገር ይሄዱ ነበር ። ሲሄዱም አብዛኛውን ጊዜ ንብረታቸውን ለባሮቻቸው አደራ ይሰጡ ነበር ። ኢየሱስ ሩቅ አገር ስለ ሄደው መኩንን ይህን ምሳሌ ተናገረ ።

ባለ ጠጋው መኩንን አገልጋዮቹን ጠርቶ ፡— እኔ ወደ ሌላ አገር አሄዳለሁ ። ገንዘቤን በጥንቃቄ አንድትጠብቁት አፈልጋለሁ አላቸው ። አንደኛውን አገልጋይ ፡— አምስት ሺህ ብር አንካ ። አምስት ሺህ ብር ብዙ ገንዘብ ነው ። በጥንቃቄ ጠብቀው ። ነግድበትና አትርፍ ብሎ አዘዘው ።

ሁለተኛውን አገልጋይም ፡— ሁለት ሺህ ብር ይኸውና ። ይህ ብዙ ገንዘብ ነው ። በጥንቃቄ ጠብቀው ። ነግድበትና አትርፍ ብሎ አዘዘው ። ለሦስተኛው አገልጋይም አንድ ሺህ ብር ሰጠው ። እንዲህም ብሎ አዘዘው ፡— ይህ ብዙ ገንዘብ ነው ። በጥንቃቄ ጠብቀው ። ነግድበትና አትርፍ ።

ከዚህ በኋላ ባለ ጠጋው ወደ ሌላ አገር ሄደ ። አምስት ሺህ ብር የተሰጠው አገልጋይ እንዲህ ብሎ አሰበ ፡— ይህ ብዙ ገንዘብ ነው ። ብነግድበት አምስት ሺህ ብር ትርፍ ሳላገኝ አልቀርም ። እንደዚህ ባደርግ ፣ ጌታዬን ከሄደበት አገር ሲመለስ ፣ ደስ ያሰኘዋል ። ስለዚህ በዚያ ገንዘብ ነገደ ። ሁለተኛውም አገልጋይ ፡— ይህ ብዙ ገንዘብ ነው ። እነግድበትና አተርፋለሁ ብሎ አሰበ ። በሁለቱ ሺህ ብርም ነገደ ።

እንደ ሺህ ብር የተሰጠው አገልጋይ ግን፡— ጌታዬ ጨካኝ ሰው ነው። አፈራዋለሁ። በዚህ ገንዘብ በመነገድ ፈንታ አቀብረዋለሁ ብሎ አስበ። ስለዚህ በዚያ ገንዘብ በመነገድ ፈንታ ጉድጓድ ቄፈረና ገንዘቡን ቀበረ።

ከብዙ ዘመንም በኋላ መኰንኑ ከሄደበት አገር ተመለሰ። አገልጋዮቹንም ጠራና፡— ገንዘቡን እንደ ምን ተጠቀማችሁበት? ብሎ ጠየቃቸው።

የመጀመሪያው አገልጋይ፡— እምስት ሺህ ብር ሰጠኝኝ። ነገድሁበት እምስት ሺህ ብርም አተረፍሁ ብሎ መለሰ። ጌታውም፡— መልካም፤ እንተ በጎ ታማኝም አገልጋይ፤ በጥቂቱ ታመነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ። ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።

ሁለተኛውም አገልጋይ ወደ ጌታው ቀርቦ፡— ሁለት ሺህ ብር አተረፍሁ አለው። ጌታውም፡— መልካም፤ እንተ በጎ ታማኝም አገልጋይ፤ በጥቂቱ ታመነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ። ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።

እንደ ሺህ ብር የተቀበለው አገልጋይም ቀርቦ፡— ካልዘራሀባት የምታጭድ ካልበተንሀባትም የምትሰበሰብ ጨካኝ ሰው መሆንህን አውቃለሁ። ፈራሁም። ስለዚህ ወደ ሌላ አገር ከሄድህ በኋላ፤ ገንዘብህ እንዳይጠፋ ጉድጓድ ቄፍሬ ቀበርሁት። ልክ እንደ ሺህ ብር ይኸውልህ አለው።

ጌታውም መልሶ እንዲህ አለው፡— እንተ ከፋና ሃኬተኛ አገልጋይ። ካልዘራሀባት እንዳጭድ ካልበተንሀባትም እንደሰበሰብ ታውቃለህን? በገንዘቤ ነግደህ ማትረፍ ነበረብህ። በማትረፍ ፈንታ ገንዘቤን ቀበርኸው። ከዚህ በኋላ እንዲህ ሺህ ብር ወሰደበትና ለታማኙ አገልጋይ ሰጠው።

ባለ ጠጋው ቀጥሎ እንዲህ አለ፡— ያለውን ነገር በደኅና የሚጠቀምበት ሌላ ይሰጠዋል። ይበዛለትማል። ያለውን ነገር የማይጠቀምበት ግን፤ ያለው እንኳ ይወሰድበታል። ለምንም ነገር የማይረባውን አገልጋይ ከቤት አባርሩ።

(ማቴ. ፳፭፤ ፲፪—፱ ተመልከት።)

የዓመፀኛው መጋቢ ምሳሌ ።

የሉቃስ ወንጌል አንድ ታማኝ ስላልነበረ መጋቢ ይነግረናል ። መጋቢ ማለት አስተዳዳሪ ወይም ሥራ አስኪያጅ ማለት ነው ።

ኢየሱስ እንዲህ የሚል አንድ ምሳሌ ተናገረ ፡— መጋቢ የነበረው አንድ ባለ ጠጋ ነበረ ። ይህ መጋቢ የባለ ጠጋው ንብረት ኃላፊ ነበረ ። አንድ ቀን ባለ ጠጋው ፡ መጋቢው ንብረቱን እንደሚበትን ሰማ ። ስለዚህ ባለ ጠጋው መጋቢውን ጠርቶ ፡— ይህ የምስማብህ ምንድር ነው ? ታማኝ አይደለህም ። መልካም አስተዳዳሪ ወይም ሥራ አስኪያጅ አይደለህም ። ንብረቱን ታጠፋለህ ። ታማኝ አይደለህም ። አዲስ መጋቢ አቀጥራለሁ ። የመጋቢነትህን ሂሳብ አሰረክበኝ አለው ።

በዚህ ጊዜ መጋቢው በልቡ እንዲህ አለ ፡— ምን ላድርግ ? ጌታዬ ሥራዬን ከአኔ ሊወስድ ነው ። ሥራ አጣለሁ ። ለመቄረር ኃይል የለኝም ፤ መለመንም አፍራለሁ ። ከዚያም ጥቂት አስበና እንዲህ አለ ፡— የማድርገውን አውቃለሁ ። የጌታዬን ባለ ዕዳዎች እረዳለሁ ። ሥራ ስፈታም ፤ በጌታቸው ይቀበሉኛል ። ከዚያ ወዲያ አንደ ቀን ሠራተኛ መቄረር አያስፈልገኝም ። መለመን አያስፈልገኝም ። አፍረትም ውስጥ አልገባም ። የጌታዬን ባለ ዕዳዎች አያንዳን ዳቸውን አጠራና ለጌታዬ ምን ያህል ዕዳ እንዳለባቸው አጠይቃለሁ ። ከዕዳውም ግማሹን ብቻ እንዲከፍሉ አደርጋለሁ ። ሂሳቡንም እናስተካክላለን ።

ስለዚህ የመጀመሪያውን ባለ ዕዳ ጠርቶ ፡— ለጌታዬ ምን ያህል ዕዳ አለብህ ? ብሎ ጠየቀው ።

ባለ ዕዳውም ፡— መቶ ማድጋ ዘይት አለ ።

መጋቢውም ፡— ደብዳቤህን እንከ ፈጥነህም ተቀምጦህ አምሳ ብለህ ጻፍ ። አሁን አምሳ ማድጋ ዘይት ብቻ ከፈል። ይህም ዕዳህን ይጨርስልሃል አለው ።

ባለ ዕዳው ካለበት ዕዳ ግማሹን ብቻ ስለ ከፈለ ፡ ተደስተ ። መጋቢውም አላፈረም ።

በኋላም ሌላውን ባለ ዕዳ ፡— ምን ያህል ዕዳ አለብህ ? ብሎ ጠየቀው ።

ባለ ዕዳውም ፡— መቶ ጫን ስንዴ አለው ።

መጋቢውም ፡— እባክህ ደብዳቤህን እንካፈጥነህም ተቀምጠህ ሰማንያ ጫን ስንዴ ብለህ ጻፍ ። አሁን ሰማንያ ጫን ስንዴ ብቻ ዕዳ አለብህ እንጂ መቶ አይደለም ። ስለዚህ አሁን ሰማንያ ጫን ስንዴ ብቻ እንድትከፍለኝ እለምንሃለሁ ። ይህም ዕዳህን ይጨርሳልሃል እለው ። ባለ ዕዳውም ከዕዳው ሰማንያ ብቻ በመከፈሉ ተደስተ ።

ጌታው ያልታመነው መጋቢ ያደረገውን በስማ ጊዜ ፡ ጠርቶ ፡—

ይህን የመጋቢነትህን ሂሳብ በእንደዚህ ዓይነት መንገድ ሰላስተካከልህ ፡ ልባም ነህ ። ምክንያቱም ፡ በዚህ አደራረግህ ብዙ ወዳጆች ለራስህ ታደርጋለህ እለው ።

በኋላም ኢየሱስ ከምሳሌው የሚገኘውን ትምህርት ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ሲል ገለጠላቸው ፡— መጋቢው ታማኝ አልነበረም ። ነገር ግን ስለ ራሱ ዓለማዊ ጥቅም ባደረገው ጥንቃቄ ልባም ነበረ ። እርሱ ለዓለም ነገር እንዲህ ልባም ሲሆን ፡ የእግዚአብሔር ልጆች ለዘላለማዊ ቤታቸው ምንኛ ልባሞች ሊሆኑ ይገባቸዋል ።

ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ ብሎ መከራቸው ፡— በዓለማዊ ገንዘብ ወዳጆችን ለራሳችሁ አድርጉ ፤ ዓለማዊ ገንዘብ ያልቃልና ። ገንዘብን በልባምነት ብትጠቀሙበት ፡ ሰዎችን በመርዳት ወዳጆችን ለራሳችሁ ብታደርጉም ፡ እነርሱ በዘላለም ቤቶች ይበቀሉኋችኋል አታፍሩምም ።

(ሉቃ. ፲፮ ፡ ፩—፱ ተመልከት ።)